

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 71ms

PAAVALI JA HÄNEN KIRJEENSÄ

Tiedämme Paavalista enemmän kuin kenestäkään muusta apostolista. Kolmas osa UT:sta on joko hänen kirjoittamaansa tai kertoo hänestä. Jos Apt. lasketaan yhteen hänen kirjeittensä kanssa, yli kolmannes UT:sta keskittyy häneen. **Uskon (Pawson), että hän on vaikuttanut eniten kirkkohistoriaan näiden 2000 vuoden aikana Jeesusta lukuun ottamatta.** Paavalilla on ollut suurempi vaikutus Euroopan historiaan kuin kellään muulla.

1. ENNEN KÄÄNTYMYSTÄ

Paavali syntyi TARSOS – nimisessä kaupungissa, nykyisessä Kaakkois-Turkissa, aivan Välimeren kaakkoiskulmassa. Tarsos oli yliopistokaupunki, kolmanneksi kuuluisin Välimeren alueella Ateenan ja Aleksandrian jälkeen. Paavalin elämään vaikuttivat kolme suurta tekijää:

1) JUUTALAISET VANHEMMAT

Paavali oli juutalainen ja ylpeä siitä, että kuului Jumalan valittuun kansaan. Hän ei suinkaan hävennyt sitä vaikka oli valmis luopumaan siitä.

Hänet kasvatettiin uskomaan Jahveen, Israelin Jumalaan. Jumala oli ykkössijalla hänen elämässään lapsesta lähtien. Tosin hän kuvitteli palvelevansa Jumalaa vainoamalla kristittyjä.

Hän syntyi Benjaminin sukukuntaan. Se oli yksi 12 sukukunnasta, jotka olivat vähällä hävitä olemattomiin Tuomarien kirjassa. Mutta se säilyi ja oli hyvin pieni heimo. Kuitenkin siitä nousi Israelin ensimmäinen kuningas Saul. SA`UUL on oikea tapa ääntää tuo nimi.

Tämä pieni poika nimettiin Israelin ensimmäisen kuninkaan mukaan. Hän tuli samasta heimosta, joten hänet nimitettiin Sauliksi. Myöhemmin hän antoi itselleen latinankielisen nimen PAULUS. Se tarkoittaa ”pieni”. Ja hän oli hyvin pieni mies kaikkien kertomusten mukaan.

Todennäköisesti hän muutti poikavuosinaan Galileaan perheensä kanssa, sikäli kuin tiedämme. Sieltä perhe lähetti pojan opiskelemaan kuuluisan liberaaliin professori Gamalielin alaisuuteen. Gamalielistä kuulemme vain kerran Uudessa testamentissa. Häneltä kysyttiin kristinuskosta ja hän vastasi: ”No, odotetaan ja katsotaan.” ”Jos se on Jumalasta, se kestää ja jos ei, se häviää.” Tyypillistä mielipiteettömyyttä! Gamalielistä emme sen kummemmin kuulekaan. Hän on liberaali, avarakatseinen ja suvaitsevainen mies. Hän sanoi: ”Katsotaan nyt. Ei innostuta liikaa.”

Gamaliel oli tietysti mielessä hurskas ja jumalinen mies, joka halusi puoltaa ”oikeaa asiaa”. Hänen ongelmansa oli siinä, ETTEI TOTUUS OLLUT HÄNELLE KIRKASTUNUT. Hän halusi puoltaa oikeaa asiaa, mutta hänen oli mahdotonta puoltaa totuutta, jota hän ei tuntenut. Jos näin olisi tapahtunut, hän olisi innolla, avoimesti ja rohkeasti asettunut apostolien puolelle, joilla oli julistettavanaan totuuden evankeliumi.

Gamalielilla lienee kirkkohistoriassa ollut paljon aateveljiä. Hurskaasti lausutaan: ”Jos se on Jumalasta, se kestää, jos ei, se raukeaa.” Siirretään ratkaisu Jumalalle! Tässä on taustalla väärä kuva maailman hallinnasta. Ajatellaan, että täällä väistämättä tapahtuu Jumalan tahto ja toteutuu Jumalan valtakunta – automaattisesti. Sinisilmäisyyttä! Tämä on Saatanan hallitsema maailma. Se merkitsee sitä, etteivät kristilliset hankkeet suinkaan ole täällä myötätuudessa. Jumalattomuus ja laittomuus sen sijaan leviävät kuin rutto tai kulovalkea. Tästä osaltaan kertoo myös marttyyrien historia.

Kaikenlaiset harhaopit saavat myös meidän ajassamme sijaa. Hurmahenkisyys, lahkolaisuus ja katoliset harhat kokoavat massoittain ihmisiä, kun taas selkeä Sanan julistus ei paljon kiinnosta. Meillä on professoreita ja tohtoreita, jotka arvovallallaan voisivat ohjata yksinkertaista kansaa totuuden tielle, mutta jotka tyytyvät vain ”odottamaan ja katsomaan”. Gamalielilla oli erinomainen tilaisuus vauhdittaa kristinuskoa sen herkässä alkuvaiheessa, mutta hän löi laimin tilaisuutensa. Hänelle oli mahdollista päästä Jumalan suunnitelmiin mukaan, mutta liika laskelmointi ja varovaisuus koitui hänen kohtalokseen.

Professoreille ja tohtoreille monesti riittää ”uskovan professorin ja tohtorin titteli”. He eivät halua laittaa itseään likoon evankeliumin hyväksi. He eivät ole Paavalin tavoin ”totuuden sitomia”. Heistä ei yleensä ole taistelijoiksi evankeliumin totuuden puolesta. He eivät halua ”ryvettää rokkiaan”. Periaatteessa heillä pitäisi olla parhaimmat mahdollisuudet evankeliumin puolustamiseen, apologiaan. Mutta yleensä he luistavat tästä tehtävästä. Suomessa tähän linjaan on nähdäkseni vain yksi poikkeus Professori, joka ei kantanut Gamalielin viittaa, oli professori OSMO TIILILÄ. Jälleen muistuttaisin Timo Junkkaalan erinomaisesta kirjasta OSMO TIILILÄ – PROTESTANTTI. Tiililä ei kuulunut kastiin ”odotetaan ja katsotaan”. Gamaliel edusti tavallaan myös Laodikean ”haaleaa seurakuntaa”, ei puolesta eikä vastaa; en ota kantaa:

”Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska OLET PENSEÄ, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos” (Ilm.3:14-16).

Jeesuksen oikeudenkäynnistä kerrotaan: ”JA KANSA SEISOI JA KATSELI” (Luuk.23:35). Kansa ei halunnut ottaa kantaa – ei puolesta eikä vastaan. Kansa vain pälisteli ja äimisteli kun viaton Jumalan Poika ristiinnaulittiin. Toisaalta on ymmärrettävää, jos tavallinen sokea ja suruton kansa ei reagoi kristinuskoa koskeviin asioihin, mutta jos tämä sama tapahtuu tohtori- ja professoritasolla, silloin ollaan jo vakavan tilanteen edessä.

Toisaalta ”oppien ja opettajien arvostelu” kuuluu yleiseen pappeuteen ja on jokaisen uskovan oikeus - ja velvollisuus. Mutta onko tänään niin, että suomalaisesta ”kristikansasta” pitää paikkansa: KANSA SEISOI JA KATSELI? Eikö passiivisuus kukoista uskovien piireissä? Maailman ihmiset ottavat kantaa, nousevat barrikadeille pienistäkin asioista, mutta Herran kansa on ”nynnyä porukkaa” – joka ”seisoo ja katselee”. Sitä ei hetkauta mikään. ”Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu.” Luonnon katastrofit puhuvat voimakasta kieltään tämän aikakauden loppumisesta; maanjäristyksissä kivetkin huutavat, mutta uskovat ovat samanaikaisesti vaiti. Pitäisi toki Herran kansankin herätä unestaan. Jumalattomuuden hyökyaalto käy suomalaisen yhteiskunnan ylitse ja :

KRISTIKUNTA SEISOO JA KATSELEE! Kirkko myötäilee surutonta yhteiskuntaa ja KRISTIKUNTA SEISOO JA KATSELEE!

"Onko totta, että Jumalasta syntynyt lakkaa arvostelemasta muita? Kaikki rakkaudeton arvostelu lakkaa; mutta kyky hengellisten arvostelemiseen herää vasta nyt. Musikaalinen ihminen pystyy arvostelemaan musiikkia, tiedemies tiedettä ja kristitty kristillisyyttä. Vasta nyt hän pystyy erottamaan Jumalan hengen maailman hengestä, paimenen äänen palkkapaimenen äänestä, evankeliumin ihmisajatuksista" (Fredrik Wislöff).

Väinö Hotti

Saul, Gamalielin oppilas oli aivan toista maata. Hän sanoi, että nämä kristityt ovat vaarallisia. Hän sanoi: "Tämä on suurin uhka juutalaiselle uskollemme." "Aion taistella lujasti sitä vastaan." Jumala voi tehdä paljon enemmän antagonismin (vastakohtaisuus) kanssa kuin välinpitämättömyyden kanssa.

Vuosia sitten kävin puhumassa noin 30 hengen nuorisoryhmälle. Kun tulin kotiin, vaimoni kysyi, miten pärjäsin. Sanoin, että kahden suhteen on toivoa. Sanoin: "Kaksi heistä oli niin vihaisia minulle, että heillä oli kiukun kyneleet silmissään." "Heidän suhteensa on jotakin toivoa. Muut vain istuivat ja katsoivat." Vihamielisyyden suhteen voi tehdä paljon enemmän kuin välinpitämättömyyden suhteen.

Jumala saattoi tehdä enemmän Saulin kautta kuin Gamalielin kautta. GAMALIEL VAIN JÄTTÄYTYI SIVUUN ODOTTAMAAN JA KATSOMAAN! Saul sanoi aikovansa taistella vastaan. Saul äänesti ensimmäisen kristityn marttyyriin puolesta. Kun käytiin äänestys, tulisiko Stefanus tappaa vai ei, Saul äänesti surman puolesta. Hän piteli kivittäjien viittoja, kun he tappoivat kaikkien aikojen ensimmäisen ihmisen, joka kuoli Jeesuksen tähden. Siitä eteenpäin hän potki "tutkainta vastaan". Omatunto vaivasi häntä siitä, miten Stefanus kuoli kasvot säteillen. Stefanus sanoi: "Minä näen Jeesuksen tuolla ylhäällä." "Sinun käsiisi minä annan henkeni!"

"Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja TODISTAJAT RIISUIVAT VAIPPANSA SAULUS NIMISEN NUORUKAISEN JALKOJEN JUUREEN. Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!" Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois" (Apt.7:57-60).

"Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, HYVÄKSYIN SEN JA VARTIOIN HÄNEN SURMAAJAINSA VAATTEITA" (Apt.22:20).

"Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella, näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä, ja me kaaduin kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? TYÖLÄS ON SINUN POTKIA TUTKAINTA VASTAAN` (Apt.26:12-14).

Saulin mielessä oli Stefanuksen kuolema. Mutta hän aloitti ”antikristittynä” lähetystyöntekijänä. Hän oli valmis olemaan lähetystyöntekijä kristittyjä vastaan. Hän oli valmis jättämään oman maan taakseen voidakseen vainota kristittyjä muualla. Hän oli lähetystyöntekijä jo ennen kääntymystään – mutta väärällä puolella.

”Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että VAINOSIN HEITÄ AINA ULKOMAAN KAUPUNKEIHIN SAAKKA” (Apt.26:11).

Väinö Hotti / David Pawson